

Zde může být štítek s vaším jménem,
pokud si naše noviny objednáte!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 011-420-274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 10.

(336.)

Vol. 15.

satellite

1-416

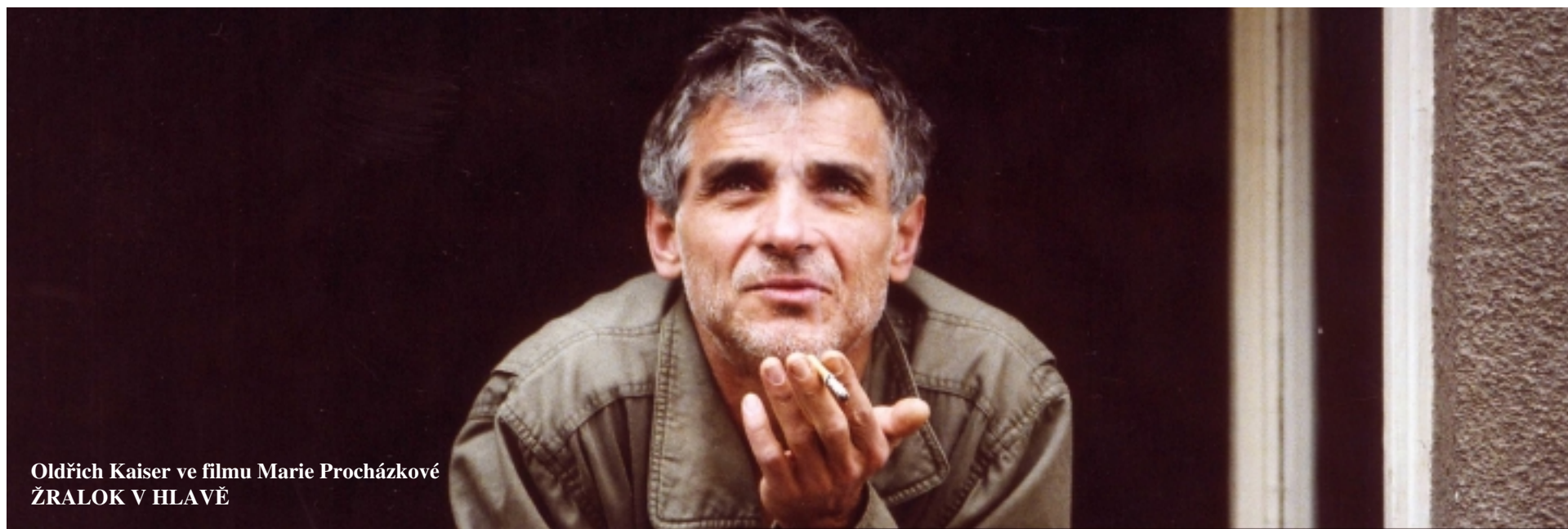
Thursday,

May 12,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Oldřich Kaiser ve filmu Marie Procházkové
ŽRALOK V HLAVĚ

FINÁLE: Realistická ostravská poezie Martina Šulíka porazila na body Český sen

Patřím ke generaci, která si při slově Festival vybaví spíše *Woodstock* než *Mezinárodní festivaly mládeže a studentstva*. Při festivalu má člověk dost času, aby se soustředil na jednu věc a nechal se jí unášet. Chvilí se neohlížel na to, co se děje kolem a soustředil se na hudbu, film, divadlo. Hovořil o tom s lidmi, které zná i s těmi, které nezná. Poseděl s přáteli dlouho do noci a pokud takový festival trvá dost dlouho, vydrží i to, co se mu jindy nepodaří, sledovat řadu filmů s rozličnou tematikou dlouhé hodiny za sebou. Překonává únavu, někdy i spánek, který se ozývá pravidelně okolo páté odpoledne a kupodivu nejčilejší je v okamžiku, kdy má jít spát. Večer se mu jaksi nechce usnout a tak pokud není ještě nějaké noční představení, rozebírají se opět dojmy z předchozího dne.

Pižeňský filmový festival Finále nepatří k velkým festivalům, což není nevýhodou, ale spíše předností. Nemusíte žádat vedení, aby vám sjednalo interview s předním hercem, herečkou či režisérem. Stačí za nimi zajít po představení a sednout si na okamžik na schody kina. Při tom během týdne máte prakticky možnost shlédnout vše, co se v Čechách a na Slovensku natočilo. Není výjimkou, že v českém filmu hrají slovenští herci a naopak. Co však bylo novinkou hned v úvodu, že převážně cizinci žijící v Praze udělají český film. Bylo-li to *Silný kafe*, jak se film jmenoval, je otázkou, ale byl to zajímavý film, který bylo možno vidět jako rozjezd ještě před oficiálním zahájením festivalu.

Silný kafe

V Praze žijící islandský spisovatel Börkur Gunnarsson napsal tři romány, vystudoval FAMU a v tomto filmu se představil jako debutující režisér. Děj se odehrává v Praze a pak v Českém Štemberku, kam věčně rozhádaná dvojice Chorvata Tomislava a jeho finsko-egyptské přítelkyně Mayi odjíždí na výlet, spolu s dvojicí filmařů, režiséra Davida a herečky Renáty. Na filmu je vidět, že Gunnarsson je spisovatel a dokáže až neobyčejně přesně pracovat s českým slangem, který

B. Gunnarsson - SILNÝ KAFE

je v tomto filmu nejen funkční, ale když ho používají cizinci i svým způsobem poetický. To, že se Renáta zamiluje na venkově do jakéhosi uzavřeného odepšaného dospívajícího filosofického samouka trochu připomíná *Starce na chmelu*. Kdyby film byl udělán v islandštině asi by nikoho toto přirovnání nenapadlo a otázkou je, jestli islandský režisér tento film zná. Rozhodně ho neovlivnil tak jako naši generaci, která film *Starce na chmelu* viděla nescetněkrát než šel do trezoru.

Byl to dobrý úvod na začátek festivalu, který končil půlnočním promítáním Formanova *Taking off*.

Sluneční stát/Slunečný štát

Druhému dni dominoval nový film Martina Šulíka, kterému předcházely poměrně velké reklamy v televizi. Někdy taková reklama spíše filmu uškodí než mu pomůže, obzvláště když je do upoutávky vybrána většina překvapujících a humorných scén, takže mizí velice často moment překvapení. Dát československý či slovensko-český film do českého města, kde je nejsilnější slovenská menšina, do města, které má svůj zvláštní charakter a lidi mají svoji specifickou vitalitu, ale i víru, do místa kontrastů, kde se kříží zbožnost s hornickou tvrdostí, někdy až brutalitou, bylo rizikem. Do jaké míry se v tomto experimentu mohlo jít dál, aby Ostrava nezůstala jen jako kulisa je otázkou. Skutečností je, že Ostrava má v sobě něco, co je těžko přenosné na

plátno nebo do literatury, navíc Ostrava se hodně změnila od doby, kdy se drancovala země, až se ulice propadaly. Příběh čtyř kumpánů, kteří se snaží řešit svou situaci tím, že se pokoušejí podnikat s nákladákem, který jim nakonec někdo ukradne, vykresluje jejich

M. Šulík - Sluneční stát aneb hrdinové dělnické třídy

charaktery v krizových situacích. Zatímco skupina se nedá prakticky ničím rozdělit, jejich manželky zůstávají osamělé, bez přátel. Festival je právě jedinečný tím, že téměř po každém filmu jsme měli možnost s tvůrci pohovořit. Nejprve jsem se tedy zeptal slovenského režiséra Martina Šulíka, kdy a jak vznikla myšlenka natočit *Sluneční stát* v Ostravě.

Pokračování na str. 4

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: (416) 530-4222

Fax: 011-420-274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Stefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,71+2,29 = 35,00,

pro ostatní svět CND \$ 48-, US \$ 35 -

v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: (905) 337-7457.

KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473. Duchovní správce: Rev. Basil E. Coward.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 531-4836. Farár: P. Dolinský. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenská grécko katolícká katedrála Premenenia nášho Pána-Slovak Greek (Catholic Cathedral of Transfiguration of our Lord) 10350 Woodbine Ave., Markham, Ont. L6C 1H9, Rev. John Fecko a Rev. M. Čajka. Bohoslužby 9:30 anglicky, 10:30 slovensky.

Lutheránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Bohoslužby: 3.7. a 7.8. v 17:00.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Duch. správce: Pavel Norbert Rous, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: (905) 523-1932.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hincheby): 170 Hincheby Avenue. Nejblíže bohoslužby: Sobota 28. 5. v 17 hodin.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street, Nejblíže bohoslužby: Sobota 28. 5. v 9:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Shebrooke Street. Nejblíže bohoslužby: Neděle 29. 5. v 11:00

Support Czech Student Choir

An extraordinary University choir VUS Pardubice will sing for charities in Toronto & Niagara Falls between 12th and 17th July
Please make this concert journey possible - send cheque or MO made to VUS Pardubice CZ, Scotiabank Account No. 149360061719;
Address: InterTrade Avenue/Remoska,
319 Dunlop St. West, Whitby, ON L1N 1T9;
Information: Pavel Zeman, toll free 1-866-850-3462

Největší setkání Čechů a Slováků v parku na Masaryktownu:

ČESKÝ A SLOVENSKÝ DEN 2005

LETOS OPĚT V DUCHU SVATOJÁNSKÉHO POSVÍCENÍ -
kde nebudou chybět koláče, langoše, perníková srdce, pečená selata, tanecní soubory, zpívání sborové i sólové, dvě kapely a jedna diskotéka, svatojánský omeň, de'ské soutěže, *otba.

Sobota 25.6. - od rána do noci

To vše v krásném prostředí parku, který je chloubou naší komunity.
Parkování zdarma - Možnost rentování prodejního stolu - INFO: 4*6-439-4354

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny od 18. září 2004 do 18. června 2005:

Děti - každou sobotu od 15:30 do 17:30 hodin

v tělocvičně klubu Steeles West Gymnastics,
601 Magnetic Drive, Unit 21

(jižně od křižovatky ulic Steeles Avenue West a Dufferin Street)

Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin

Volejbal - každé pondělí od 20:00 do 22:00 hodin

George Harvey Collegiate, 1700 Keele Street

(jižně od křižovatky ulic Eglinton Avenue West a Keele Street)

Informace: Jan Waldauf 416/626-3476, Ivo Sypták 416/656-0490

Česká televize Nový Záběr

vysílá v Ontariu vždy v sobotu opět v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 218 a 804)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Úřední hodiny jsou jednou měsíčně,
vždy první úterý od 19 do 20 hod. (po předchozím zavolání)
v budově kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.

(Křižovatka Bloor St. W. a Dufferin St.)

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Lazio nebo Vatikán?

„Do Vatikánu v tyto dny? Jste normální?“ Claudio, rodilý Říman a jinak také učitel italštiny na mezinárodní jazykové škole poblíž římského nádraží Termini, si nad otázkou, jak bych se co nejrychleji dostala do středobodu křesťanského světa, údivem málem ukrotit krk. Bylo úterý 19. dubna, právě se volil nový papež a na náměstí Svatého Petra mohl v očích zkušeného Římana chtít jenom blázen, poutník nebo cizinec. Jako Češka, která italskou metropoli znala sotva pár hodin, jsem ještě v úterý spadala do té třetí kategorie. Po víkendu poznamenaném nejen inaugurací, ale i výměnou vlády, stávkou dopravních podniků, demonstracemi všech možných profesních i společenských skupin a přípravami na pondělní státní svátek, už jsem ovšem neměla daleko ke skupině první. Věčné město se dočasně pomátlo.

Paradoxní je, ač to tak většina světových médií nepodala, Řím sám byl vlastně ve svém šílenství nevinně. Co se jeho stálých obyvatel týče, kdo mohl, utekl už v předvečer zahájení konkláve a kdo nemohl, seděl alespoň dokonale zabeđený doma a pro jistotu si ani nepouštěl televizi. V pátek už v Římě zbyly pouze zástupy turistů a organizovaných skautů, kteří se v supermarketech svolávali vysílačkami a výlet do velkého světa brali jako prázdninové dobrodružství. Spokojené mohly být pouhé dvě skupiny místních: stávkující řidiči, kteří měli volno v den největší špičky a ještě tím vyvolali potřebný chaos. A pak také přístěhovalečtí pouliční prodejci, jimž se konečně podařilo rozprodat všechny ty neuvěřitelné suvenýry od blikajících křížů po flakónky s pěnou do koupele ve tvaru Panny Marie. Dokonce i lahve s minerálkou San Benedetto, které jindy leží v regálech, protože normálně nejlíp prodává tvář cyklistického borce na vodě jiné značky, nebyly od úterka k sehnání. A do novin se kvůli stovkám inzerátů, anoncujičích vydání další biografie Karla Wojtyly, málem nevešly žádné zprávy.

Těžko říct, pro koho vlastně všechny ty speciální tiskové přílohy na téma papežův dům, hospodyně, večere či oblečení vlastně vycházely. Určitě ne pro Italy: ti se totiž zajímali o úplně jiné události. Například že budou mít po desáté hodině každý den všechno dražší. Že v čele vlády stane Silvio Berlusconi s družinou věrných, ačkoli každý Ital na otázku, koho volil, odpovídá: Berlusconiho rozhodně ne. Nebo že den před velkolepými oslavami šedesátiletého výročí porážky nacismu nějakí bijci (patrně extremisté z La Forza Nuova, demonstrující o pár bloků dál) zmlátili dvojici gayů, kteří se vedli za ruce. V pravé poledne, na hlavní třídě Via del Corso, za bezradné asistence turistů a po zuby ozbrojených policistů, kterými metropole doslova přetékala.

Tohle byl skutečný Řím v době, kdy celý svět zajímal jen nástup Benedikta XVI. Výmluvně je, že se o jeho zvolení většina přítomných dozvěděla nikoli skrze nějaký kout nad Vatikánem, nýbrž pěkně „po globálno“, mobilním telefonem. „Byla jsem přímo na náměstí, když ho zvolili, ale výhled na komín v tu chvíli zakrývaly mraky,“ shrnuje za všechny Dánka Karen, která se o Benediktovi dozvěděla až v tramvaji - volali nadšení příbuzní z Kodaně. A zatímco večer na CNN běžely nonstop zprávy z Vatikánu, italská RAI 1 klidně vysílala vědomostní soutěž s milionovým bankem.

Jen abych nezapomněla: ještě jedna událost v těchto dnech otrásala Římem. Fotbalový zápas Lazio - Juventus. Nedělním ránem se už v osm hodin neslo mohutné We Are The Champions. Teprve pak se rozezněly zvony.

Pro Satellite Tereza Spáčilová - Řím

Tentokrát foukal saxofonista Doug

Nocturna s *Muzikou Na rohu* byla v neděli 24. dubna v letošní sezóně poslední. Ta příští již vstoupí do svého jubilejního ročníku - pátého. A jak napověděl duchovní otec tohoto hudebního cyklu klasické a jazzové hudby dr. Miloš Krajný, budou věnována geniálnímu skladateli Wolfgangu Amadeu Mozartovi, od jehož narození uplyne 250 let.

Nicméně si jen připomeňme, že ta "čtvrtá" Nocturna byla zase přehlídkou oduševnělé pohody - ať už se jednalo o klasiku v podání profesionálů - klavíristy Pavla Kašpara, žijícího v Německu, pěvkyně Evy Blahové z Bratislavy či *Kinsky Trio* z Prahy anebo domácích muzikantů Milana Brunnera a Zity Petránkové, či tolik oblíbeného klasického jazzu v podání jazz bandu *Swing Noir* George Grosmana či *Muziky na rohu* téhož kapelníka. A právě o tu nám dnes jde. A předesílám, že zase zabodovala. Lenka Nováková, Marie Fraňková jako sólistky. Pepíček Musil klávesy a zpěv, Bohdan Turok na bicí a Pete Johnston kontrabas. Nu a přirozeně kapelník Jirka Grosman - zpěv a kytara. Oba, Josef Musil a Jirka Grosman - ovšem také jako skladatelé a textaři, mající v současné době nashromážděnou pěknou řádku vlastních skladeb. Ty Pepíčkovy čekají vesměs ještě v šuplíku na Jirkovo otextování: "... ale kdy se k tomu dostanu, to nevím. A je to zapotřebí udělat, protože jsme si řekli, že jednou z těch našich autorských skladeb uděláme celý program," uvedl kapelník.

Pro tento večer připravil originální skladby v původním anglickém znění, protože se jednalo o jazz období 30. a 40. let. "Posluchači tyto písničky znají v

českém překladu. Pro zpěvačky bylo poněkud obtížnější zpívat písně v angličtině, protože má jiné frázování, navykly si je zpívat v češtině. Nicméně se úkolu zhostily perfektně, ať už šlo o písně rytmické či pomalé. Některá blues brala dech. Jiné skladby, popové s jazzovými prvky či rokenrolové zase pozvedávaly ze židle. Konečně posuďte sami - "S'Wonderful" - Gershwin, "Ain't Misbehavin'" - Fats Waller, "Petite Fleur" - Sidney Bechet, "Blue Bossa" - Kenny Dorham a třeba "Sensitive Kind" - J. J. Cale. Ovšem taková Route 66 (jinak jí v Americe říkají "Mother Route" - svými

Doug Banwell

2400 míle spojuje Chicago s Los Angeles, a její dvanáctiletá výstavba začala v roce 1926). Pohazení v podobě Ježkových, Voskovcových a Werichových písní nás zase zavedly do časů milých vzpomínek na starou domovinu. V repertoáru nocturnovského večera jsme mohli rozeznat hodně skladeb z večera s Ježkem, Gershwinem a těmi druhými, když o sóla se tentokrát namísto trumpetisty postaral torontský jazzman, multiinstrumentalista Doug Banwell. S Jiřím si už jednou zahrál zhruba před pěti lety. Nu a jak už to mezi muzikanty bývá, slovo dalo slovo a toto nedělní odpoledne se prezentoval na Nocturnu "Doug je technicky zdatný, tedy naše kapela je natolik zdatná, že s námi hraje," upřesnil Jirka Grosman, "kdyby

nebyla, tak by s námi nehrál. Ale mně se líbí zejména proto, že je multiinstrumentalista s vysoce vyvinutou technikou, a že je výborný showman. Ví, kdy má ubrat a kdy přidat, dokonale si s obecenstvem rozumí, což je v naší branži velice důležité." Doug neměl s sebou všech pět hudebních nástrojů, které ovládá, obecenstvo mělo možnost slyšet tenorsax a flétnu. Jinak hraje i na soprán, alt a barytonsaxofon a klarinet. Začal ve dvanácti letech na altsaxofon, když předtím hrával hodně na flétnu. Není si jistý, zda má vůbec nějaké preference, pokud se výběru svých hudebních nástrojů týká, záleží to na obecenstvu a na hudbě, kterou hraje. "V hraní jsem variabilní, a hraji tam, kde mě chtějí." Hudbou se Doug kdysi také živil, ale "je to stále těžší a těžší", takže dal přednost jistotě v podobě počítačového konzultanta. Obě dvě profese dělá na "volné noze", takže si může naplánovat i osobní chvíle pohody, které nejrady tráví na chatě. Posluchače na Masaryktownu si pochvaloval: "Ještě jsem se nesetkal s tak entuziastickým obecenstvem, které hudbě rozumí a které bylo po dobu koncertu na hudbu zcela soustředěno." Ostatně, raději hraje zralému posluchači, protože takový ví, o čem ta hudba je. Pokud by si měl vybrat, pak by to byly skladby klasického jazzu a jazzu moderního. A jestli mu dělaly problém skladby českých skladatelů? V takových případech dá na svůj sluch, který ho zatím nikdy nezklamal. A podle něj je hra na saxofon přijímána posluchači jednoznačně příznivě - zejména tenor a alt zřejmě také proto, že "tyto hudební nástroje připomínají lidský hlas...", potvrzuje můj poznatek muzikant. Ano, všem se líbí lehké sametové virbáto, které zalézá někam hluboko do duše a vyvolává - proč si to nepřiznat - i ty neukrytější představy Muzika na rohu má napilno: dodělat CD s programem "Ježek, Gershwin a ti druzí", na podzim turné Kitchener, Ottawa, Montreal, Hamilton a Winnipeg, premiéru z autorských skladeb pro naše obecenstvo... a někam tam se ještě musí vejít dovolená, cestování s rodinou, a vůbec - budeme se těšit na další ročník Nocturen, která se v naší komunitě stávají pořadem z nejoblíbenějších.

Věra Kohoutová - Toronto

Internet

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

Kalendář

18.5. (st.) 13:00

Přednáška pro seniory

Hala Kostela sv. Václava

Klub seniorů

19.5. (čt.) - 20:00

Peter Breiner řídí

Torontský symfonický orchestr

V Toronto Centre for Arts

1.5. (st.) 13:00

Video film pro seniory

Hala Kostela sv. Václava

Klub seniorů

3.5.-5.5. (pá.-ne.)

57. kongres ČSSK

Halifax, NS

5.6. (ne) 11:00

Česká národní pouť do Midlandu

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny

9.5.2005 v 18:23

Příští číslo vyjde:

26.5.2005

The Slovak-Canadian composer
Peter Breiner
Olympic anthems arranger conducts
Toronto Philharmonia Spring Classics

at Toronto Centre for the Arts

Thursday, May 19, 2005 - 8:00 pm

Beethoven, *Symphony no. 6 "Pastoral"* Grieg, *Piano Concerto in A minor* Turner, *Divertimento*

With Peter Breiner, Guest Conductor and Ji-In Byun, Piano

For tickets:

Order by phone: Ticketmaster (416) 870-8000 Open 24 hours

OR

Toronto Centre for the Arts (416) 733-9388 Box Office hours are
Monday-Saturday, 11am to 6pm, Sunday, noon to 4pm

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines

Montreal, QC H3G 1B2

Tel.: (514) 849-4495

Fax: (514) 849-4117

E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary consulates of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul:

Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Vancouver, BC:

200-247 Abbott St.

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

www.slovakia.org

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday

17:30-19:30.

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg, MB R3B 0E4

Tel. and Fax: (204) 947-1728

Hours: Weekdays 9:00. - 12:00

Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407

North York, ON M3J 3K6

Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00

Saturday by appointment

Mr. John Stephens, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, QC:

3700 rue de Montagne

Montreal, QC H3G 2A8

Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460

Hours: Monday and Thursday 16:00 - 18:00

Mr. Mark Kmec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Quebec

Medical

Příjemné kvalitní
zubní ošetření

nabízí

**dr. LUDMILA
SCHUCKOVÁ**

Sobotní a večerní návštěvy možné!

Ráda pomohu nově příchozím!

1849 Yonge St. - Suite 409
(Yonge & Davisville)
Toronto, Ont. M4N 1Y2.
(416) 487-7900

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com**

Business

ABE

Letáky, brožury, jídelní lístky,
tiskoviny, vizitky.

Tel.: (416) 530-4222
e-mail: a.b.e@rogers.com
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

**Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce**

**Kanadsko-česká
obchodní komora**

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

FINÁLE 2005

Pokračování ze str. 1

MŠ: Napsali jsme film s Markem Leščákem a měli jsme pocit, že z filmů se vytratila realita. Normální život zmizel z plátna a dokonce i z televize. Chtěli jsme udělat film, který by tuto realitu na filmové plátno vrátil. Napsali jsme scénář, ale nemohli jsme nalézt na Slovensku producenta a tak jsme zašli za českým producentem Čestmírem Kopeckým. Jemu se příběh líbil, pouze navrhl, aby se to odehrávalo v Ostravě. Jeli jsme se tam podívat a město se nám neuvěřitelně zalíbilo. Protože město má strašně moc vizuálních tváří. Od rothschildovských Vítkovic po komunistickou Porubu, která je zvláštním způsobem malebná. Jsou tam neuvěřitelné sociální kontrasty. Hlavně se nám však zalíbil charakter lidí. Mají v sobě zvláštní životaschopnost, humor a svůj vlastní pestrobarevný jazyk.

ABE: V tvém filmu jsou jak lidi z Ostravy, tak lidi ze Slovenska. Jak se ti dařilo skloubit tyto dvě mentality?

MŠ: Ostrava je odjakživa město československé. Lidi ze Slovenska sem jezdili za prací a mnozí tam zůstali. Naopak lidi z Ostravy jezdili na Slovensko na houby. Tam prolínání kultur je naprosto přirozené a stále tam žije. Navíc je tam ještě polský živel, takže je to skutečně multikulturní město. Je to zde cítit i v písničkách. Ostrava není tak depresivní, jak si lidé představují. Po tom, co zde skončily doly je tam poměrně hodně zeleně, vzniká tam nový průmysl, mění se charakter města, je to kulturní metropole, jsou tam tři divadla, je tam dobrý i výtvarný život, hudební život. Na jednom místě je asi šedesát krčem, ale v každé z nich hraje jiná kapela, jazz nebo rock. Zvou tam skupiny z celé republiky.

ABE: Jak jste dospěli k příběhu čtyř postav?

MŠ: Měli jsme hodně materiálu, materiál byl různorodý. Když jsme to dali dohromady, zjistili jsme, že nám to vyjde na čtyři postavy. Tento film vnímám také jako film o přátelství a solidaritě, protože společnost se neuvěřitelně zindividualizovala. Podsoává se nám, že je důležitý zdravý individualismus a budování kariéry. Já mám pocit, že důležitější je pocit spolupatičnosti.

ABE: Tato spolupatičnost je u mužů, ale nikoliv u žen, kde je naopak její absence?

MŠ: Ty ženy jsou neuvěřitelně důležité a osamělé a o tom asi musím natočit další film.

Při tomto rozhovoru jsme ještě netušili, že film Martina Šulíka *Sluneční stát* získal Ledňáčka, hlavní cenu festivalu *Finále*.

Vojtěch, řečený sirotek

Předsedou mezinárodní poroty, která uděluje hlavní cenu festivalu Ledňáčka byl letos režisér Zdeněk Tyc. Před časem byl na festivalu uveden jeho film *Smradi* a letos byla v Malém sále projekce zrekonstruovaného filmu *Vojtěch, řečený sirotek*. Ve stejnou dobu běžel ve velkém sálu komerčně úspěšný film *Snowboardáci*. Dal jsem tentokrát přednost černobílému absolventskému filmu, který byl natočen v roce 1989 v jižních Čechách. *Vojtěch*, který byl propuštěn z vězení chce nalézt místo mezi lidmi. Neustále však dochází ke konfliktům mezi ním a okolím. *Vojtěch*, kterého hraje Petr Forman se však nedokáže svému okolí přizpůsobit. Zajímavý byl i rozhovor s režisérem po filmu, kdy se diváci mohli dovědět, jak takový film těsně před listopadem 1989 vznikl. Přes nedostatek financí, v té době alibistické FAMU, která byla producentem filmu, se podařilo něco vyjádřit a černobílá verze jakoby uzavírala dobu, kdy se v špatných podmínkách točily vynikající filmy, které zde diváci měli rovněž možnost vidět: *Intimní osvětlení*, *Obchod na korze* nebo *O slavnosti a hostech*. Na rozdíl od loňského roku, kdy jsem viděl po letech film Ivana Pasera *Intimní osvětlení*, letos to byl snímek Jana Němce *O slavnosti a hostech*. Ve filmu hrají i Zdena a Josef Škvorečtí či Ivan Vyskočil. Příběh výletníků, kteří jsou terorizováni psychopatem je alegorií na totalitu a zdaleka přesahuje období druhé poloviny šedesátých let, kam lze zařadit i děj nového filmu Viktora Polesného *Milenci a vrazi* podle Vladimíra Párala. I když se jedná také o jakousi alegorii, nebyl jsem tímto filmem nadšen a patřil k těm, které jsem vidět nemusel. Do této skupiny bych zařadil i snímek, který dostal cenu diváků, film Filipa Renče *Román pro ženy*. Naopak nic jsem nečekal od rekonstrukce případu tzv. Orlických vražd Jiřího Svobody a přestože film trval 133 minut a běžel pozdě večer, dal se sledovat s napětím. Pozitivní byla i analýza změny hodnot, kdy úspěšný podnikatel bez etického základu je ideálem pro společnost.

Život není jen sranda

Mezi množstvím komedií byly na festivalu i dva filmy, které se vracely až do období padesátých let. Oba odešly bez ocenění. *Kousek nebe* podle Jiřího Stránského. Milostný příběh z padesátých let mezi vězni Lubošem a Danou připomíná spíše sen mukla než skutečnost. Film je právě krásný svou něžností,

ale nedovedu si představit, že by se v padesátých letech mohli v kriminálu setkat, a dokonce několikrát, dva milenci. O filmu jsme si popovídali s režisérem Petrem Nikolaevem a s herci Pavlem Landovským a Jakubem Doubravou, který hrál v hlavní roli.

ABE: Pane režisére, kdy jste se rozhodl natočit tento film?

PN: Tento film jsem se rozhodl natočit více než před pěti léty. Byla to nabídka Jiřího Stránského, který se nějakým způsobem o mně dověděl. Jiří Stránský ho psal spolu s dramaturgy dva roky a já jsem to pak dotahoval a rozvinul.

ABE: V době, kdy jsme svědky určitého až přesycení sexem ve filmu, vy přicházíte s romantickým příběhem, proč?

Kousek nebe: Táňa Pauhofová a Jakub Doubrava

PN: Já jsem to bral jako výzvu. Mne tento film bavil právě kvůli té romantické poloze, která v tom kriminále je velmi kontrastní. Byl jsem rád, že tam ta láska je, protože dělat muklovský film, kde je jen násilí a bezpráví by mne tolik neinspirovalo. Vězeňskou látku znám z několika dokumentů a ze spolupráce s Jirkou Stránským, který má na toto období pohled velice humorný a dokáže se na to dívat s odstupem. Skoro je potíž z něho vymátlit něco, co by bylo nějak zlé. Skutečně jsem měl problém dostat do filmu věci, které by byly kruté. Jiří Stránský to vnímá jako dobu, kdy se vyskytl sem tam nějaký problém. Při tom ve vězení strávil řadu let. On se drží Zahradnickových slov, který mu prý řekl, aby dostal ze sebe nenávist, jinak že

18 finále plzeň 2005
festival českých filmů
festival of czech films
25.4. - 1.5. 2005

v jednom týdnu...
v jednom městě...
v jednom festivalu...

VŠE O ČESKÉM FILMU

Finále Plzeň | Horská 1 | 301 12 Plzeň, Czech Republic
Tel: +420 377 906 211 | Fax: +420 377 906 210 | e-mail: festival@finalaplzen.cz
www.finalaplzen.cz

ta ho zabije. To si vzal za své životní krédo. Odpovídá to jeho přístupu k životu. Je to člověk, který se nevrací, který jde stále dál.

ABE: Měl jste také možnost slyšet názor z druhé strany, tedy názor komunistů na tento film?

PN: Tak tuto možnost jsem neměl. Přestože by mě tato reakce zajímala, protože jsme z nich nedělali nějaké karikatury. Snažili jsme se o jakousi objektivitu. Nechtěl jsem celý příběh politizovat, podle nějakého schématu. To by mě nebavilo.

Požádal jsem o zhodnocení filmu Pavla Landovského, který v něm hrál staršího bachaře.

PL: Já hodnotím tento film velice vysoko, podle mne je to nejlepší film, který se teď hraje. Není pravda, že to není věc politická, je to politický film, protože politika pojednává o správě věcí veřejných. Není to však propaganda.

Jestliže Pavel Landovský hraje starého bachaře, pak mladého mukla hraje Jakub Doubrava, kterého jsme mohli vidět nedávno s Ypsilonkou v Kanadě. Zeptali jsme se ho jestli to byla jeho první role ve filmu.

JD: Ano je to první moje role ve filmu. Před tím jsem měl malou roli v televizi.

ABE: Jak jste se cítil jako mukl?

JD: Ve filmu není řada věcí, které jsme natočili. Takže pro mne to je jako sestřihaný deník celé doby, co jsme točili. Mám samozřejmě smíšené pocity, protože jsem hrál hodně s Petrem Formanem. Hodně času jsme třeba trávili spolu, ale v tom filmu to není tak vidět. Při natáčení bylo dost legrace, ale když se člověk ocitne sám v cele, tak to na něho i při tom natáčení padne a pak to napomáhá i tomu autentickému hraní ve filmu. Zajímavý byl vztah s Karlem Zimou, který byl ve filmu mým úhlavním nepřítelem. Dokonce jsme se tak sblížili, že se spolu stále stýkáme. Ale ve filmu to napětí díky jemu nějak fungovalo. Na druhou stranu s Táňou, která hrála Danu jsme se neznali a tak jsme se vlastně tím „okoukáváním“ seznamovali a poznávali. Pak bylo možné hrát i přirozeně.

ABE: Jaká byla kritika tisku?

JD: Kritici byli shovívaví, ale nyní vyšla v *Literárních novinách* od pana Stropnického nemilosrdná kritika. Byly tam i věci, které s filmem nesouvisely a tak nevím, jak mám tuto kritiku brát.

ABE: Je příběh napsán podle reality nebo podle snu?

JD: Základ je reálný. Realisti také psali romány, které byly později upraveny. Takže nebylo vše tak, jak to bylo ve filmu.

ABE: Jak se vy, jako člověk mladší generace dívá na období z padesátých let?

JD: To je otázka. Myslím si, že naše generace nemá moc zájem o toto období. Jakmile už slyší slova: padesátá léta, komunismus, tak má vypěstovanou jakousi averzi na toto období. Podobně jako vaše generace byla přesycená válečnými filmy, válečnou literaturou. Nějak tak to ob generaci funguje. Ale záměr filmu byl, aby se to podalo přijatelně pro tuto generaci. Když však někdo z této generace ten film vidí, tak to nakonec přijme. Čili je nutné překonat tuto bariéru. Pro mne byly objevené obzvláště rozhovory s panem Stránským a panem Landovským, kteří to prožili v konkrétních detailech.

ABE: Nebylo by tedy zajímavé natočit dokument, jak někdo z mladé generace točí film z padesátých let?

JD: To by bylo určitě velice zajímavé. Udělat nějaký takový polodokument.

Makedonská invaze

Druhým filmem z období brutality komunismu byl snímek *Vysoká voda* ve Skopji narozeného Ivo Trajkova. Film se odehrává v Makedonii v období po skončení druhé světové války. V zemi je množství sirotků a komunističtí vojáci je dávají na převýchovu do sirotčinců, kde existuje ostrý vojenský režim - převýchova. Film je jakousi reflexí významného politika, na kterého byl spáchán atentát a on v okamžiku umírání vzpomíná na to, jak ho ovlivnil starší chlapec, který se nepodvolil brutální převýchově a zůstal sám svůj. Zajímavostí je, že tohoto staršího chlapce hrála ve skutečnosti dívka. Po promítání jsme se zeptali režiséra, co bylo u zrodu tohoto zajímavého filmu?

IT: Začátek byl velice jednoduchý, volal mi producent z Makedonie, že by byly peníze na film. Četl jsem některé romány populárního autora Živko Činga, ale tento jsem zrovna neznal. Když poprvé vyšel, tak jsem byl malý a pak byl dlouho zakázaný. Mnoho se o něm nemluvalo. Teprve začátkem devadesátých let byl autor plně rehabilitován, ale to už jsem nežil v Makedonii, ale v Praze. Když jsem si knihu přečetl, tak mne zaujala literární forma, ale také skutečnost, že podle takového románu nelze udělat film. Problém byl v tom, že je to tak trochu kultovní román. Je dnes zařazen do makedonských učebnic, ale to není ukazatelem, kolik lidí ho četlo. Je to úžasná kniha, která je napsána v magickém symbolismu. Jedná se o těžkou literaturu. O to byla větší výzva dělat podle něj tento

film, protože většina literárních výrazových prostředků se nekryla s filmovými a já rád dělám nemožné věci.

ABE: Co na filmu překvapuje, že v tomto dětském koncentračním táboře byly dohromady dívky a chlapci?

IT: Byly tam samostatné ložnice, ale jinak tam byli chlapci a dívky společně a jak jsem hovořil s pamětníky, občas se stalo, že některé z těch starších děvčat otěhotnělo. Ono to vycházelo spíš ze skutečnosti, že byl nedostatek vhodných objektů. Musíme si uvědomit, že v roce 1945 byla Makedonie feudálně rurální země, kde neexistovalo téměř nic. Nesmíme však zapomenout, že jednotlivé postavy zastupují i různé symboly, které odhalujeme. Výjimkou je manželka velitele tábora, kde nejprve poznáváme symbol a pak teprve objevujeme její úlohu, že tam existuje fyzicky a že je manželkou ředitele tábora a zároveň jeho svědomím.

Velká voda: Sašo Kekenovski

ABE: Jak byl tento film přijat v ostatních zemích na Balkáně?

IT: Tento film neměl ještě distribuční premiéru v Makedonii ani v ostatních zemích bývalé Jugoslávie. Věřím, že se tam dostane, protože ty národy pojí společná historie. Nevím, jestli bude promítán v Bulharsku a Řecku, kde je silná makedonská menšina. To je však otázka pro distributora.

ABE: Je šance, že se dostane na festival do Toronta?

IT: Některé země jako Austrálie, Izrael již podepsaly smlouvy, ale o Torontu nevím. Jsem rád, že nemusím dělat distribuci, protože tvůrci nebývají v tomto oboru nejlepší. Já jsem schopen režirovat film, nikoliv ho prodávat. Jsem rád, že někdo vzal tuto zodpovědnost na sebe.

ABE: Jedná se o nový film, jaká byla reakce?

IT: Neznám zatím reakci diváků, ale v tisku byla pozitivní. To člověka potěší, ale zase to moc nesleduji, protože s tím filmem se už nic nedá dělat, film je na rozdíl od divadla hotový jednou provždy.

Symboly minulé a současné

Osobností, které byl věnován festival byl scénárista a spisovatel Vladimír Körner. I zde jsme mohli vidět jeho nový film *Krev zmizelého*. Rodinná sága - příběh dívky Dorli, která se narodila české ženě a lotyšskému vojákovu, který se nechá naverbovat do finské armády, je raněn a léčí se v moravských horách, nenávidí válku a spáchá sebevraždu. Přesto dívku provází tento osud celý život. Film ji sleduje ve čtyřech obdobích, při narození, po válce, v druhé polovině padesátých let a v šedesátých letech v Kongu, kde umírá jako řádová sestra. Zároveň jsou zde i čtyři roční období. Vladimír Körner, který je rovněž autorem scénáře k vynikajícím filmům *Adelheid a Údolí včel*, se častokrát vrací k období po druhé světové válce, ale není to vždy tak kvalitní. Na festivalu jsme mohli vidět při retrospektivě *Zánik samoty Berhof*, který nepatřil k nejkvalitnějším. Polehčující okolností je doba, kdy vznikl - rok 1983. Naopak do současnosti a na pražské letiště v Ruzyni je situován film Petra Zelenky *Příběhy obyčejného šílenství*. Hlavní roli Petra hraje Ivan Trojan, kterému se rozpadá manželství a je vázán na rodinu, kde otec žije v minulosti, kdy namlouval komunistické filmové týdeníky. Následuje jedna absurdita za druhou. Když se konečně zdá, že ho manželka vzala na milost, nechá se k ní poslat v bedně. Jenže dojde k výměně a manželka z bedny vytáhne velkozásilku toaletních potřeb a Petr putuje neznámo kam.

Juraj Jakubisko ve filmu *Post coitum* se snaží ukázat, kam až může vést skutečnost, když se oddělí sex od lásky - když z kostela zmizí střecha. Z života, který je určován pouze vedlejšími produkty vztahu jako je žárlivost se pak stává peklo. Slovenské herečky Beaty Greneche jsem se zeptal, jestli měla pocit, že se jedná o něco jako peklo, do kterého se člověk dostává skrze sex, pokud ten se zbožší, tak zmizí střecha z chrámu?

ABE: Měla jste pocit, že jste v pekle?

BG: Vůbec ne. Brala jsem to jako herečka, která vzala určitou roli. Uvědomila jsem si, že je taková doba. To, co je ve filmu,

Pokračování na str. 6

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,41 CDN \$
100 SK	4,17 CDN \$
1 CDN \$	18,48 Kč
1 CDN \$	23,98 SK
1 US \$	1,24 CDN \$
1 EUR	1,62 CDN \$

Toronto Star - 7.4.2005

1 CDN \$	19,01 Kč
1 US \$	23,36 Kč
1 EURO	29,95 Kč
100 Sk	77,13 Kč

Quick - 8.4.2005

REMOSKA

portable oven;
find what it can do for you...
call Pavel Zeman

Information: 1-866-850-3462

e-mail: info@remoska.ca

website: www.remoska.ca

**Solventní džentleman,
vdovec hledá inteligentní
partnerku sportovně
orientovanou, 45-60 roků.**

Pošlete profil na adresu:

**Jan Nemetz,
303-250 Scarlett Rd.,
Toronto, On. M6N 4X5.**

1513-8

Restaurants-Deli's

**Dovoz potravin z Čech,
Moravy a Slovenska**

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

416-504-5787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

* Pražské uzeniny

* Cukrářské výrobky

* Obložené chlebičky a mísy

* Knedlíky všeho druhu

* Denně čerstvá a chutná jídla

FINÁLE 2005

Pokračování ze str. 5

je zhuštěný jeden život. Kdyby se celý film roztáhl na celý život, pak to není tak tvrdé. Žijeme v tom každý den a tento film ukazuje, jak se nemá hledat láska. Každý z hrdinů chce čistou lásku, honí se za ní, ale hledá ji špatnou cestou. Když ji uchopí, tak mu zase vyklouzne z ruky. Tam je důležitý hlavně Jaroušek, který chce být čistý, ale i on se začne uchylovat k různým podvodům. Každý z nás se může nalézt v některé z těch postav.

Nejen velkofilm je festival živ

K festivalu patří i řada besed, promítání dokumentů a starších filmů. Zajímavý je dokument *Cesty víry - prostor ticha* režisérky Marie Šandové o založení nového kláštera v západních Čechách. Starou usedlost přestavěl světoznámý britský architekt John Pawson spolu s českým kolegou Janem Soukupem. Řád cisterciánů klade důraz na mlčenlivost a kontemplaci, proto bylo velice těžké, a pro ženu zvlášť, v takových prostorách natočit tento dokument. Dalším tématem, o kterém se hovořilo byla otázka exilu a exilového filmu. Besedu vedl dr. Jiří Voráč, autor knihy *Český film v exilu*. Zúčastnili se jí dva režiséři, kteří působili v zahraničí pan Janek a Bernard Šafařík. Film Bernarda Šafaříka *Psí dostihy* jsme mohli vidět v osmdesátých letech na Mezinárodním torontském festivalu a nyní na festivalu běžely další dva filmy *Chladný ráj* a *Můj zakletý zámek*. První je příběhem dvou emigrantů, kterým švýcarská vláda odmítá dát azyl. Druhý je vlastně o zámku ve Zruči nad Sázavou, který Šafaříkova rodina získala v restituci a nakonec ho za symbolickou cenu prodala městu.

Finále se dostalo do Finále

Zatímco v minulých letech se mohlo z Finále odjet před závěrečným víkendem, protože přes víkend se promítaly pouze zahraniční filmy, tentokrát byl i závěrečný víkend nabitý. V sobotu se hrálo ještě šest filmů a v neděli tři.

Z postmoderních filmů stojí za snímku slovenský film *Zostane to medzi námi*, kdy v klasickém trojúhelníku Michal-Danica-Tomáš se jedná o souboj mezi „životem v pravdě“ a „životem v emoci“. Řeší se zde otázky, na kterých záleží. Film *Skřítek* se pokouší zase o klasickou grotesku. Místo zvuků jsou zde jen citoslovce a skřeky, přesto dokážete sledovat celé dvě hodiny příběh o rodině, která se přestěhuje z venkova do města, kde otec pracuje na jatkách. Jsou zde ještě dva filmy, které stojí za zmínku a to *Český sen* a debut Marie Procházkové *Žralok v hlavě*.

Český sen získal uznání Mezinárodní poroty. Dva studenti FAMU se zabývají fenoménem víkendového

nakupování a výletů do obchodních domů. Rozjedou kampaň, že se bude otevírat hypermarket se jménem ČESKÝ SEN. Heslo je HYPERMARKET, JAKÝ TU JEŠTĚ NEBYL a reklamy jsou NECHOĎTE, NEUTRÁCEJTE, NIC NEČEKEJTE. Hypermarket se má otevřít 31. května 2004, ale nikdo neví kde. Teprve pár hodin před otevřením je sděleno i místo. Davy Pražanů se tedy ženou za nákupem za výhodné ceny. Někteří zákazníci mají s sebou vozíčky. Důchodci na berlích se vláčejí přes celou Prahu. Podobně jako před časem v Torontu na nějaké české akci, i zde jsou nůžky při přestřihování pásky tupé. Obchodní dům je jaksi v

polích. Dav úprkem spěchá k obchodnímu domu, ale zjistí, že se jedná pouze o kulisu. Dav se rozdělí na dvě skupiny. Jedna to bere s humorem a jaksi se stydí, že se nechala takto lacino napálit. Druhá část by nejradyji lynčovala filmaře. Film končí diskusí ministerského předsedy Špidly s filmaři, kteří mu dokazují, že když se dají peníze na reklamu třeba pro vstup do EU, pak není ani tak těžké lidi přesvědčit, aby koupili zajíce v pytli nebo aby - podobně jako šli do obchodního domu, který neexistuje - podporovali vstup do EU aniž vědí, co to obnáší. Přitom jsou ve filmu neuvěřitelné záběry, kdy lidé vysvětlují, proč zaměnili výlety do obchodních domů za výlety do přírody a jak děti v přírodě trpí, zatímco je jim v obchodních domech dobře. Mně osobně nejvíce zaujal film Marie Procházkové *Žralok v hlavě*. Příběh se odehrává u přízemního okna jednoho pražského domu, kde žije podivín, který oslovuje kolemjdoucí, rovná popelnice, nabízí jim starší věci, kouří. Osamělý člověk, který žije svůj vlastní život. Režisérka je animátorka a ve filmu využila svou uměleckou zkušenost při zobrazování snů. Film nakonec dostal zvláštní ocenění studentské poroty. Tentokrát jsme se režisérky zeptali, jak dospěla k tomu natočit film, ve kterém hraje jeden herec (vynikající Oldřich Kaiser), film se odehrává před jedním oknem a v jedné ulici.

MP: Problém je v tom, že se lidi takového filmu bojí. Navíc se ve filmu ještě málo mluví a ke všemu je v takovém experimentu ještě animace. Takže reakce na začátku většinou byla: „Moc se nám to líbí a držíme vám palce.“ O penězích na film se však většinou cudně mlčelo. Pro mne je však důležité, co se tomu člověku odehrávalo v hlavě, proto také název *Žralok v hlavě*.

ABE: Ale tento film byl skutečně nízkorozpočtový, tam se snad utratilo jen za pivo pro zedníky na lešení?

MP: Oficiální rozpočet je kolem 20 milionů, ale v tom jsou honoráře, materiál. Peněz v hotovosti však byla polovina a skutečně jsme ty láhve počítali než jsme je

PROČ POSÍLAT PENÍZE DO ČECH NEBO NA SLOVENSKO PŘES NĚKOHO JINÉHO!

Neváhejte, nejde jen o peníze!

RYCHLE A VÝHODNĚ PŘEVÁDÍME PENÍZE PO CELÉM SVĚTĚ

TAKE ADVANTAGE OF OUR
NEW LOWER FEES!

Amount You Are Sending	Fee*
\$0.00 - \$50.00	\$12.00
\$50.01 - \$100.00	\$14.00
\$100.01 - \$200.00	\$18.00
\$200.01 - \$300.00	\$20.00
\$300.01 - \$400.00	\$27.00
\$400.01 - \$500.00	\$33.00
\$500.01 - \$1000.00	\$40.00
Each Additional \$500	+\$5.00

* In addition to transfer fees, Western Union also makes money when it changes your dollars into foreign currency. Fees as listed only apply to transfers from an Agent location in Canada or by calling 1-800-235-0000. Fees can be changed without notice.

CALL 1-800-235-0000

WESTERN UNION

AGENT LOCATIONS IN ONTARIO INCLUDE:

WESTERN UNION AGENTS IN CZECHOSLOVAKIA INCLUDE:

AMERICAN EXPRESS FOREIGN EXCHANGE
INTERCASH S.R.O.
PENĚŽNÍ EXPRESNÍ SLUŽBA S.R.O.
RAFFIENBANK A.S.
SPORTTURIST SPECIAL SPOL. S.R.O.

All trademarks, service marks and trade names referenced in this material are the property of their respective owners. ©2005 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.

šli kupovat. Šetřili jsme na všem, bylo nám líto i peněz za materiál, když běžela klapka. Točili jsme ale na 35 mm a na drahý materiál, jelikož se pracuje hodně s detailem.

ABE: Nemáte strach, že film hodně ztratí, tím, že se pustí v televizi?

MP: Tam je problém s formátem. V ČT nám ho pustí s lištou nahoře a dole, takže nám ho neokrájí. Menší obrázek je problémem, ale já jsem to stříhala na malé obrazovce, takže mne to uchvátilo, když jsem to viděla poprvé na plátně a uviděla jsem vrásky pana Kaisera. Ty informace tam zůstávají, ale není to film určený pro televizi.

ABE: Jako animátorka musíte mít celý film v hlavě, je to výhoda proti tomu, když někdo točí na digitální kameru?

MP: Ve filmu se snažíme něco sdělit a nezáleží moc na technice, kterou to sdělujeme. Prostředky jsou ovlivněné možnostmi. Příští film bych chtěla dělat digitální kamerou, protože tam budou děti a budou tam zvířátka a nerada bych se při tom starala o to, jak ušetřit materiál. Pro mne bude důležité, aby kamera běžela pořád. Budu tam chtít mít dokumentární záběry, zatímco zde jsem měla všechno nalajnované, dopředu jsem věděla, jak to bude vypadat. Nejprve jsem si film přešla v hlavě a pak jsem začala tvořit. To je základ animace. Tam si nemůžete dovolit kreslit jednu scénu měsíc a pak zjistíte, že je to špatně. To uděláte pouze jednou v životě, po druhé si to už raději rozmyslíte. Nemusí to být správně, ale musí to v hlavě fungovat. Hlavní cenu studentské poroty pak získal *Vaterland - lovecký deník*, který se buď lidem líbil nebo nelíbil a já jsem patřil do druhé skupiny. Cenu filmových klubů Dona Quijota získal film *Horem pádem*. Zvláštní ocenění pak *Zelenkovy příběhy obyčejného šilenství*. V dokumentech to pak byly filmy *Marty Věci* a *Břetislava Rychlíka Kamenolom Boží*.

Zhodnocení festivalu slovy povolaných

ABE: Čím se 18. ročník Finále liší od ročníků předchozích?

Ing. Ivan Jáchim, ředitel festivalu: Urodilo se hodně celovečerních filmů. V soutěži jich bylo celkem uvedeno 24, takže bylo trochu náročnější vejít se s nimi do programu.

ABE: Po organizační stránce?

IJ: Festival je stále ve stejném rozsahu již několik let. Je to dané prostory i počtem diváků, kteří mohou festival navštívit.

ABE: Jak vám při organizaci pomáhají nebo naopak celou organizaci ztěžují počítače?

IJ: To je velké téma, do jaké míry to má být takto organizováno, ale nedovedu si to dnes už jinak představit. Párkrát se stalo, že počítače nefungovaly a ty výpadky byly, ale v závěru vše fungovalo perfektně. Myslím si, že pomáhají.

ABE: Kolik bylo dobrovolníků?

IJ: Ani jeden. My si všechny lidi najímáme. Většinou jsou to studenti, kteří to berou jako hodně příjemnou brigádu. S dobrovolníky bych se bál pracovat při takovéto akci.

ABE: Máte slušně zásobenou videoknihovnu, jak tato knihovna funguje během roku?

IJ: Tu pouze udržujeme během roku, aby při festivalu návštěvníci měli možnost si jednotlivé kazety půjčovat. Snažíme se, aby to byly filmy s titulky. Během roku je k dispozici, ale hlavně je pro festival. Co

je ještě zajímavější, že máme ke spoustě filmů fotografický archiv.

ABE: Sponzoři?

IJ: Generálním partnerem je Česká spořitelna, pak jsou to silné místní firmy počínaje Prazdrojem, přes Škodovku a Plzeňskou teplárenskou až k Západočeské energetice. Z veřejných zdrojů je nejsilnější Město Plzeň, Státní fond pro rozvoj kinematografie, Ministerstvo kultury a Plzeňský kraj. Makedonská herečka **Labina Mitevska** zhodnotila festival takto: Byla jsem členkou mezinárodní poroty, byla to těžká práce hodnotit filmy. Mám ráda například filmy Petra Zelenky, líbil se mi film *Žralok v hlavě*. Připadal mi zajímavý film Ivo Trajkova, který je natočen v Makedonii,

Labina Mitevska

ale jako členka poroty jsem musela být objektivní. Je to důležitá část makedonské historie. Po každém promítání jsme o filmu hovořili. Bylo to velice těžké každý den vidět šest filmů. Snažila jsem se na to vždy koncentrovat. Nevýhodou bylo, že dva nebo tři filmy byly bez titulků a tak jsem musela použít překladatele a pro mne jako pro herečku je velice důležitý zvuk. Mám tuto práci ráda, ale chtěla bych také pracovat na dalších filmech. A ještě několik myšlenek předsedy poroty, režiséra **Zdeňka Tyce**: Problém poroty byl v tom, že festival je stavěn tak, aby zajímavější filmy běžely okolo 19:30 a v tu dobu jsme měli za sebou tři nebo čtyři promítání. Film má však tu sílu, že i když je člověk unaven a jestliže je dobrý, tak na únavu zapomenete. Jsem rád, že jsem tento festival viděl. Nelituji ani čas, který jsem strávil na špatných filmech. Protože mne to varuje, abych se nesnížil k průměrnému filmu, jen kvalitní film má totiž smysl, jak si uvědomuji na filmech ze šedesátých let. Polovičatý film je pak promrhanou energií. Problém je v tom, že na lidi útočí kýč a ten se nejvíce líbí. Dříve byla snaha, aby byl film pro publikum a zároveň byl chytrý, ale to už se dnes nedělá. Například Chaplin byl lidový, ale byl také chytrý. Dnes se dělají chytré filmy pro menšinu a pak filmy pro většinu. To platí i o letošním vítězi divácké soutěže.

Epilog

Když skončí festival, najednou se člověka zmocní nostalgie. Jako kdyby chtěl ještě o chvíli natáhnout pěkné okamžiky. Mezi Plzní a Prahou letos jezdila festivalová auta od firmy z Ostrova nad Ohří. Někdy jsme byli i za čtyřicet minut v Praze. Většinou se i v autě hovořilo o filmech. Jednou se hovor stočil na rómskou otázku. Neshodli jsme se, ale přesto jsem se zeptal, jestli řidič nezná nějakého Juraje Dido. „Znám, takový malý tlustší!“ Juraje jsem poznal v kriminálu. Udělal by

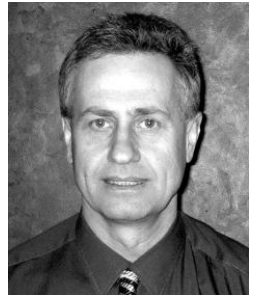
svého mobilu a rozloučili jsme se. Asi za tři dny zazvonil telefon. Tady Pavel Dido. Já říkám. Mohl bych hovořit s Jurajem. Nastala chvilka pomlky: „Juraj, to byl můj bratr, před sedmi léty zemřel na rakovinu. Bylo mu sedmatřicet let.“ „A maminka Aranka žije?“ „Tak ji pozdravujte, byl jsem jednou u vás, to už je ale pětadvacet let.“

Aleš Březina, Plzeň/Praha

Sutton

Rosti
Brankovsky

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zaslání e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Pracujeme v celé oblasti GTA

Sutton Group-Bayview Realty Inc.

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů na videokazetách uvádí premiérově film z krutého prostředí komunistického kriminálu podle povídky J. Stránského *Štěstí* režiséra P. Nikolaeva

KOUSEK NEBE

Milostný příběh letmého setkání dvou mladých lidí zavřených v padesátých letech v komunistické věznici v Československu. Hlavní hrdina filmu Luboš náhodně zahlédne dívku Danu, do které se zamiluje. Dana jeho cit opětuje a jejich láska je o to závažnější, o čemž nemožnější je jí v tomto prostředí naplnit.

Pomáhá jim v tom soudržnost vězňů, která mnoha lidem umožnila tuto smutnou dobu důstojně přežít. Tento příběh na pozadí perzekuce a neustálé přítomnosti smrti podává důkaz o odvěké vlastnosti mládí, které se vzpírá každé zruďné teorii a stále znovu se vztahuje k ideálu života bez kompromisu, otupělosti a bezpráví. Je velice smutný fakt, že komunistická strana ČR stále existuje a podle oficiálního průzkumu je již na druhém místě.

Hrají: J. Doubrava, T. Pauhofová, P. Forman, Z. Stivínová, O. Vetchý, P. Zedníček, V. Javorský, P. Landovský aj.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhodně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videoelcanada.com

www.videoelcanada.com

http://www.videoelcanada.com

(Distributor česky a slovensky psaných knih)
Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.

Nové i levné antikvariátních knih

O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:

Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742

e-mail: cskniha@sympatico.ca web page: www.cskniha.com

Vybráno deset největších Čechů

PRAHA - Desítku největších Čechů odtajnila ve čtvrtek v nominačním večeru Česká televize. Podle abecedy ji tvoří: Karel Čapek, Antonín Dvořák, Václav Havel (jediný žijící), Jan Hus, Karel IV., Jan Amos Komenský, Tomáš Garrigue Masaryk, Božena Němcová, Jan Werich a Jan Žižka. V anketě hlasovalo 135 000 diváků. Do 10. června mohou diváci SMS zprávami z této desítky zvolit největšího Čecha.

Ostatní pořadí: 11. Bedřich Smetana, 12. Emil Zátopek, 13. Karel Gott, 14. Jiří z Poděbrad, 15. František Palacký, 16. Přemysl Otakar II., 17. sv. Václav, 18. Václav Klaus, 19. Jaroslav Heyrovský, 20. sv. Anežka, 21. Tomáš Baťa, 22. Edvard Beneš, 23. Otto Wichterle, 24. Jaroslav Seifert, 25. Zdeněk Svěrák, 26. Ema Destinová, 27. Jaromír Jágr, 28. Marie Terezie, 29. Karel Kryl, 30. Miloš Forman, 31. Vlasta Burian, 32. Roman Šeberle, 33. Ivan Hlinka, 34. Karel Havlíček Borovský, 35. Daniel Landa, 36. Milada Horáková, 37. Vladimír Menšík, 38. Jaroslav Hašek, 39. Alfons Mucha, 40. Jan Evangelista Purkyně, 41. Pavel Nedvěd, 42. Jan Janský, 43. František Křižík, 44. Jan Železný, 45. Jan Palach, 46. Věra Čáslavská, 47. Leoš Janáček, 48. Alois Jirásek, 49. Jaromír Nohavica, 50. Jan Masaryk, 51. Bohumil Hrabal, 52. Jan Neruda, 53. Josef Jungmann, 54. Johann Gregor Mendel, 55. Franz Kafka, 56. František Tomášek, 57. sv. Vojtěch, 58. Josef Bican, 59. Josef Kajtán Tyl, 60. Lucie Bílá, 61. Karel Hynek Mácha, 62. sv. Ludmila, 63. Boleslav Polívka, 64. Rudolf II., 65. Josef Dobrovský, 66. Josef Lada, 67. Rudolf

Hrušínský, 68. Václav II., 69. Madeleine Albrichtová, 70. Aneta Langerová, 71. Přemysl Otakar I., 72. Ludvík Svoboda, 73. Dominik Hašek, 74. Jan Lucemburský, 75. Milan Baroš, 76. Karel Jaromír Erben, 77. sv. Zdislava, 78. Jaroslav Foglar, 79. Ladislav Smoljak, 80. Olga Havlová, 81. Martina Navrátilová, 82. Helena Růžicková, 83. Pavel Tigrid, 84. Eliška Přemyslovna, 85. Milan Kundera, 86. Vladimír Remek, 87. Boleslav I., 88. Magdalena D. Rettigová, 89. Mikoláš Aleš, 90. Emil Holub, 91. František Fajtl, 92. Klement Gottwald, 93. Zdeněk Matějček, 94. Jiří Voskovec, 95. Marta Kubišová, 96. Jiřina Bohdalová, 97. Miloslav Šimek, 98. Sigmund Freud, 99. kníže Samo, 100. Miloš Zeman. Sázkové kanceláře po zveřejnění jmen deseti finalistů favorizují Karla IV. Hned se objevila spousta komentářů, které hodnotí, kolik je v tabulce žen, kolik umělců, kolik sportovců, herců, zpěváků. Nuže, kdybych měl připojit své hodnocení, pak bych poukázal na to, že příliš nebylo přáno emigrantům. Z rovnocenných dvojic např. Werich je v první desítce, Voskovec až v poslední. Z hudebních skladatelů je Janáček na 47. pozici, zatímco Martinů se nedostal ani do první stovky. (abe)

TRANS-COM TRANSPORT LTD. IS GROWING

WE ARE MOVING TO A BIGGER LOCATION TO SERVE YOU BETTER

We are pleased to announce that effective March 31, 2005

Trans-Com Transport Ltd will re-locate to:

1260A Kamato Road
Mississauga, Ontario
L4W 1Y1
Tel: 905-361-2743
Fax: 905-361-2753
Toll Free: 1-800-354-9046
Janusz's cell: 416-569-1895

Petr Chudožilov: Inkoust

Po mučivě protahované, ale zralé úvaze umístil jsem nakonec do titulku této zprávy substantivum inkoust, přestože, přiměřeně fyzikálním poměrům převažujícím v popisované příhodě, mnozí shledali by příhodnějším slůvko pivo. Inkoustu bylo zde prolito pramálo, alkoholu habaděj. V útulně zřešeném baru uprostřed Starého Města pražského hasil jsem za pomoci přítele žízeň. Sklenice budějovického piva plachtily k nám jedna za druhou po hladké ploše barového pultu s osudově jednoduchou elegancí. Tajemně vystupovala z nich nazlátlá záře. Pivo propůjčovalo nám schopnost uvažovat pronikavě. Inteligenci násobili jsme tu a tam panákem, ledabyle vchrstnutým do žhoucích útrobu duše. Číšnice přísluhovala nám se shovívavou ochotou, po půlnoci sesedli se zbývající hosté ještě těsněji, aby společně překonali děs ze zavírací hodiny. Pustil jsem se do řeči se samotným majitelem baru.

„Belgičan,“ vysvětlil, dotázán po původu cizího přízvisku, provázejícího dobře konstruovanou českou větu. V Praze žije osm let. Skvěle. Provozuje osm prosperujících barů. „Jeden rok – jeden bar,“ zažertoval. Jeho žena je u nás šťastna. Děti zde navštěvují francouzskou školu. Nic je netrápí, ro-

dina žije jako v nebi. Zda se jim neoškliví stále grotesknější šaškárna politického života? „Naučte se aranžovat s panujícími veřejnými poměry a uleví se vám,“ poučil mě lhostejně. Vyprávěl, že předtím žil v Brazílii. „Všechno tam bylo horší. Život neporovnatelně namáhavější. S Čechy je dobrá domluva,“ zívá a začal se pomalu zvedat. „Ne vzdycy,“ namítl jsem. Stále zřetelněji mě popuzovala jeho imperiálně blahovolná nenáročnost vůči mé zemi. Chvála může být horší než hana.

Vyprávěl jsem mu o neobyčejně starém, osaměle žijícím muži, jehož napadlo, že by ještě mohl být nějak užitečný světu. Rozhodl se darovat dvě stě korun na stavbu nového kostela. Staromódně kaligrafickým písmem vyplnil složenku a o francouzských holích se dobelhal na poštu. Poukázku nechtěli přijmout, protože byla vyplněná inkoustem. „To se teď nesmí?“ podivil se devadesátiletý gentleman. „Mohli byste to později vymizikovat!“ vysvětlila úřednice. „Ke všemu ještě jste použil zelené inkoust!“ Ale nakonec to vzali.

„Tak vidíte, že Češi nejsou zlí!“ zasmál se Belgičan. „Chtějí stavět kostely.“ „Vám to nepřipadá nesnesitelně pitomé, otravovat občana kvůli barvě inkoustu?“ řekl jsem zoufale. „Praha Franze Kafky byla přece mnohem absurdnější,“ prohodil už na odchodu. Nechal mi natočit ještě jedno pivo. Gratis. Chutnalo podivně, trošičku jako po inkoustu.

duben 2000

Z knihy KULTURNÍ ŠOK ANEB SETKÁNÍ TŘETÍHO DRUHU.
Otištěno s vědomím autora a Lidových novin

Ministerstvo vnútra hovorí o sociálnej kriminalite

BRATISLAVA-sme/JOZEF ČAVOJEC-Krádeží vlámaním, ktoré boli u nás vlni najzávažnejšou majetkovou trestnou činnosťou, sa dopúšťajú prevažne nezamestnaní. Ako hovorí správa o bezpečnostnej situácii v krajine, „krádeže vlámaním úzko súvisia s narastajúcimi sociálnymi rozdielmi v spoločnosti. Ide o tzv. sociálnu kriminalitu“. Nezamestnaní podľa správy, ktorú vláde predložil minister vnútra, tvorili 68,6 percenta páchatelov takejto kriminality. Pre porovnanie, v roku 2001 to bolo 63,9 percenta. Že pri krádežiach vlámaním ide o sociálnu kriminalitu, podľa autorov správy potvrdzuje aj to, že „nebol zaznamenaný nárast prípadov so škodou značnou, respektíve so škodou veľkého rozsahu“.

Podľa psychológa Dušana Piršela z mnohých psychologických štúdií vyplýva, že duševné zdravie nezamestnaných trpí pre to, že sú zbavení pozitívneho pôsobenia práce-peňazí, sociálnych kontaktov a podobne. „Každý z nás disponuje istou energiou. Ak ju nedokáže vybiť sociálne prijateľným spôsobom, následne prichádza k sociálne patologickým javom,“ hovorí.

Jozef Majchrák z Inštitútu pre verejné otázky hovorí, že nárast evidovaných trestných činov vždy nemusí byť negatívnym ukazovateľom, ale môže súvisieť aj s niektorými administratívnymi opatreniami.

Pripomína, že napríklad novelizáciou Trestného zákona a Trestného poriadku v roku 2002 sa znemožnilo štatisticky nevykazovať tzv. podozrenia z trestných činov. „To teda štatisticky znamenalo nárast registrovaných trestných činov, reálne však došlo k objektivizácii kriminálnych štatistík.“ Preto podľa neho štatistický nárast majetkovej trestnej činnosti možno „v značnej miere pripísať skôr administratívnym zmenám a len v oveľa menšej miere zhoršenej sociálnej situácii“.

O mnohých trestných činoch, predovšetkým o drobných krádežiach, sa však polícia nedozvie vôbec. „Sú príliš prácne na dokazovanie,“ hovorí Mária Tomášová z košického občianskeho združenia MADRINA.

Oprava: V minulém čísle jsem zapomněl změnit název článku Petra Chudožilova. Kapitola se neměla jmenovat *Župan*, ale *Duch*. Autorovi a čtenářům se omlouvám.

Aleš Březina

Komunista na velvyslanectví

Několik poznámek velvyslance Pavla Vošalíka k článku Miloše Šuchmy

Nebudu se pouštět do diskuse o oné upřímnosti, po níž pan Šuchma ve svém článku volá. Nemohu ani komentovat jeho vtipný dopis ve věci budovy českého konzulátu ve Vancouveru, neboť jsem jej neviděl, a nebudu ani vysvětlovat rozdíl mezi odvoláním konzula a uzavřením konzulárního úřadu.

Jen si nemohu odpustit jisté doplnění informace poskytnuté panem Šuchmou.

Nemám žádný důvod zamlčovat politickou příslušnost členů delegací přijíždějících do Kanady. Nevím, zda praxe za mých předchůdců byla taková, že se na pozvánky psala nejen jména členů delegace ale i jejich politická příslušnost. Zpravidla se neuvádějí, snad kromě jména vedoucího delegace, ani jména jejich jednotlivých členů. My jsme uvedli jména obou poslanců. Nejen to, předem jsme informovali pobočku ČSSK o této návštěvě, a to včetně politické příslušnosti jejích členů, a požádali jsme o zveřejnění informace v Ottawském zpravodaji. V neposlední řadě pak považuji za užitečné uvést, že velvyslanectví ihned po jejím obdržení umístilo zprávu o návštěvě delegace, a to opět včetně stranické příslušnosti jejích členů, na svých webových stránkách. Těžko uvěřit, že toto vše autor nevěděl, když psal svůj článek. Tolik snad jen k onomu údajnému zatajování politické příslušnosti členů parlamentní delegace.

Jsem si samozřejmě vědom závěru konference *Týden zahraničních Čechů* konané v Praze v roce 2003, které jsem se, jak pan Šuchma správně uvádí, osobně zúčastnil. Rozhodnutí každého jednotlivého Čecha žijícího v Kanadě, zda se cítí závěry konference vázán či nikoli, ctím jako jeho nezadatelné právo, které nesmí být žádným způsobem omezováno a už vůbec ne velvyslancem. Považuji za svou povinnost dát každému možnost volby, zda se chce či nechce akcí pořádaných na velvyslanectví zúčastnit. Jsem upřímně šťasten, že doby, kdy za nás rozhodovali jiní, jsou minulostí.

Pan Šuchma mne dále obviňuje, že jsem odmítl organizovat soukromé setkání s panem poslancem Karasem a že jsem odmítl sdělit program, „přestože je známo, že na programu návštěv velvyslanectví vždy spolupracuje“. Nevím, co je panu Šuchmovi známo o této návštěvě, leč pravda je taková, že delegace přijela do Kanady spolu s dalšími čtyřmi parlamentními delegacemi na pozvání CIDA a celý program byl organizován ze zcela pochopitelných důvodů pouze kanadskou stranou. Obtížně si lze i jen představit, že by organizátoři sestavovali program za aktivní účasti pěti velvyslanectví. My sami jsme program delegace, místa konání jednotlivých jednání a konečně i ubytování delegace obdrželi z kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR z Prahy, a to necelé dva týdny před návštěvou.

Potvrzuji současně, že jsem odmítl sdělit časové dispozice a místo ubytování pana poslance Karase bez předchozí konzultace s ním. Neprodleně po získání jeho souhlasu jsem toto žadatel sdělil. Tuto informaci pana Šuchmy tedy ještě jednou potvrzuji a jsem přesvědčen, že tento postup byl korektní.

Na závěr snad jen tolik. Na žádné z akcí, které jsme dosud na velvyslanectví pořádali, jsem nepovažoval přítomné krajanů za „potřebnou stafáž“, abych použil slov pana Šuchmy, leč za hosty ze všech nejmilejší a nejvítanější a v této praxi také hodlám pokračovat. Nikdy jsem neuvážoval a neuvažuji v duchu panem Šuchmou použitých slov.

Skončím tím, čím pan Šuchma svůj článek začíná - i já považuji upřímnost mezi velvyslanectvím a českou komunitou za jeden ze základních kamenů vzájemné spolupráce. Jsem přesvědčen, že se celý mnou řízený úřad o toto velice snaží, a jsem moc rád, že mohu konstatovat, že v naprosté většině případů cítíme i my upřímnou pomoc a podporu a ochotu ke spolupráci ze strany krajanů. Moc za to děkuji.

Pavel Vošalík, velvyslanec ČR v Kanadě

Na okraj

Komunista na velvyslanectví

(K článku Miloše Šuchmy v *Satelitu* z 28. dubna 2005)

Ten titulěk mne skoro vyděsil. Lze ho totiž mimo jiné interpretovat i tak, že velvyslanec dr. Pavel Vošalík by odhalen jako zarputilý bolševik nebo že se komunistické straně v Praze podařil další puč, nová vláda odstranila dr. Vošalíka a dosadila na kanadské velvyslanectví třeba soudruha Grebeníčka. Říkám skoro, poněvadž jsem věděl, že v delegaci poslanecké sněmovny, která navštívila Ottawu, byl i zástupce komunistické strany a utěšoval jsem se nadějí, že oním komunistou v titulku Šuchmova článku byl on.

Šuchmův článek má ovšem daleko širší záběr, než by titulěk naznačoval. Je v podstatě Šuchmovou reakcí na osobnost velvyslance Vošalíka proti pozadí tří situací: setkání na velvyslanectví, aféra s čestným konzulem ve Vancouveru a přítomnost komunistického poslance na velvyslanectví. Ve všech třech případech Šuchmův soud o dr. Vošalíkovi vyzní záporně. Jak známo, proti gustu žádný dišputát. Mně například je pan velvyslanec velmi sympatický.

Nevím nic o Šuchmově setkání na vyslanectví a málo o záležitosti ve Vancouveru. Víím trochu o návštěvě delegace Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v Ottawě. Chápu Šuchmovo rozhořčení - Moje nechuť ke všemu komunistickému se nijak neliší od jeho. Žádat na uprchlících, aby se zúčastnili schůzky se zástupcem komunistické strany je skoro totéž (dovolte mi velmi nedokonalé srovnání) jako žádat popravené, aby se setkali se svými katy. Ale ani velvyslanec Vošalík ani velvyslanectví nikoho nežádali, aby se setkal s komunistickým poslancem. Také tuto delegaci do Ottawy nezvali. Ani nevybírali její členy. Jednou z funkcí velvyslanectví je umožnit krajanům, aby se setkali se zástupci českých vládních i nevládních organizací a nepatří do jeho kompetence vylučovat kteréhokoliv člena těchto delegací ze schůzek. Nevidím ovšem žádný důvod, proč by v oznámeních o takových schůzkách nebylo uvedeno, kterou organizaci nebo politickou stranu tyto delegáti zastupují. V tomto případě Miloš Šuchma i většina krajanů věděla, že v delegaci je poslanec komunistické strany. Po mém soudu postup velvyslance Vošalíka byl naprosto korektní.

Nepochybuji také, že ministerstvo zahraničních věcí ČR bylo upozorněno na pravděpodobnou reakci na přítomnost komunistického poslance na schůzce s krajanů a předpokládám, že onen poslanec byl vyzooměn o nechuť, kterou obrovská část krajanů k jeho straně chová. Jedním možným řešením v podobných případech by mohlo být, aby zástupcům nekomunistických stran byla dána možnost setkat se s krajanů bez účasti komunistických funkcionářů.

Jakkoli se ztotožňuji s Šuchmovým odporem ke komunismu, nemyslím, že naším protivníkem je velvyslanec Vošalík. Také nemyslím, že ottawské velvyslanectví je vhodným bojištěm pro zápolení s Grebeníčky a Ransdorfy o duši těch skoro dvaceti procent obyvatel ČR, kteří se hlásí ke Gottwaldovu dědictví.

Josef Čermák

Ministerstvo kultury České republiky
a Kanadské velvyslanectví v Praze

si Vás dovoluji pozvat
na slavnostní zahájení výstavy

Art Canada 5

ve výstavní síni na Novoměstské radnici,

Praha 2, Karlovo nám. 23

(vchod z Vodičkovy ul., 2. patro)

ve středu 8. 6. 2005 v 17 hodin

Výstava potrvá do 8. 7. 2005

Otevřeno každý den kromě pondělí 10-18 hod

 Embassy of Canada
Ambassade du Canada

art
ca
na
da
5*

Slovenské pivo ZLATÝ BAŽANT je opět k dostání v *Liquor Stores*

Jestliže ho nemají v místním obchodě, požadujte
od manažera produkt, který má číslo 536789

SLOVAKOTOUR

Letní slevy do celé Evropy!

Zavolejte si o nejlepší ceny!

Praha, Brno, Ostrava, Bratislava, Košice, Vídeň, Budapešť, Berlín
a další destinace

E-mail: travel@slovakotour.com

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,

(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657

Výhodné letenky do Čech a na Slovensko

Jarní výprodej

Praha, Ostrava, Bratislava, Košice

Možnost zakoupit lístky do dalších evropských měst

Letní dovolené

Ont. Reg. # 2631380

NITRA TRAVEL

E-mail: nitratravel@yahoo.ca

(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186

662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

*Royal
Travel*

1470 Hurontario St. Suite 101
Mississauga, Ontario L5G 3H4

**Letenky do Prahy, Ostravy a Bratislavy
dovolenou v Evropě,
Karibských ostrovech
a vlastní túry**

Volejte Stánu

905/274-2597

Fax: 905/274-2599

E-mail:

royaltravel@on.aibn.com

www.royal-travel.net

Voráčova kniha o Českém filmu v exilu

V brněnském nakladatelství Host vyšla loni znamenitá knížka Jiřího Voráče *Český film v exilu, kapitoly z dějin po roce 1968*. Voráč, vedoucí Ústavu filmu a audiovizuální kultury na Filosofické fakultě Masarykovy university v Brně, je autorem dlouhí se řady publikací, mj. *Čeští a slovenští režiséři v exilu*, *The Dissident Muse. Critical Theatre in Eastern and Central Europe*. Autorsky se podílel na kolektivních dílech *Češi a Němci. Dějiny-kultura-politika*, *Obrazy času. Český a rakouský film 30. let*; spolupracoval na projektu *Sto studentských revolucí*. Studenti v údobí pádu komunismu, publikuje v časopisech *Film a doba*, *Iluminace* a *Kinema* atd.

Svoji poslední knihu Voráč věnuje svým rodičům a připsal ji obětem a odpůrcům komunismu. Chce, jak říká v předmluvě, *příspět k zaplnění jednoho z bílých míst našich pohnutých dějin dvacátého století, jakož i obecněji k reflexi poněkud neurovnaného vztahu vlasti k exilu, zatíženého neznalostí a nezájmem*. Jeho pohled na dědictví komunismu se odráží i v citátu prohlášení Milana Kundery v interview pro *Le Monde*: *Vážím opatrně svá slova: co se týče délky trvání, rozsahu a důslednosti, masakr české kultury po roce 1968 nemá žádnou obdobu v historii země od třicetileté války*. Obávám se, že masakr nejen kultury, ale i všeho ostatního (včetně lidí) po roce 1948 byl ještě brutálnější...

Exilovou kulturu Voráč vidí jako pojem *odvozený z oblasti politické a společenské, vymezený jako fenomén kulturní diaspory, který vyvolala konkrétní dějinná situace, situace, v níž člověk (Voráč cituje Pavla Tigrida) zvolil exil, protože doma nemohl žít, jak chtěl...* Exulantství jako *společenský zjev je v zásadě mravní protest, vzpoura,*

Dr. J. Voráč s režisérem B. Šafaříkem diskutují v Plzni o exilovém filmu

gesto proti nespravedlnosti, surové moci, nesvobodě, tyranii, bídě, korupci...

I když autor se hlavně zabývá exilovou tvorbou po roce 1968, v úhrnu připomíná meziválečnou vlnu (Karel Lamač, Anna Ondráková, Francis Lederer, Erich Wolfgang Korngold...) předchozí exilové vlny, pomnichovskou 1938 (Hugo Haas, Alexander Hackenschmied, Jiří Voskovec, Jan Werich, Jarmila Novotná, Jiří Weiss, Karel Reisz...) a poúnorovou 1948 (František Čáp, Adina Mandlová, Ladislav Brom, Jára Kohout, Susan Douglas Rubeš, Jan Rubeš...). Zeměpisně Voráč dělí exilovou tvorbu na evropskou a americkou a druhově se soustřeďuje na hraný film a profesně na režiséry, ale nepomíjí ani oblast animovaného a dokumentárního filmu, televize a videa a uvádí i představitele jiných profesí: herců, kameramanů, skladatelů i teoretiků.

Obsáhlejší studie jsou věnovány Janě Bokové, Bernardu Šafaříkovi, Václavu Reichlovi, Otakaru Voročkovi a Janu Němcovi, zvláště kapitoly pojednávají o Miloši Formanovi, Ivanu Passerovi, Vojtěchu Jasnému. Mezi tvůrčími pracovníky se vztahem k filmu v Kanadě se ve Voráčově knížce setkáváme se jmény Emil Radok, Dagmar a Václav Táborští, Jan Uhde, Josef Škvorecký, Alice a Milo Kubíkovi, Antonín Lhotský, Susan a Jan Rubešovi, Maruška Staňková, Arnošt Wagner a další.

V kapitole *Animovaný film* autor věnuje značnou pozornost tvorbě Alice a Milo Kubíkových a jejich produkční společnosti *Animette Canada*. S oběma se znovu setkáváme i v kapitole *Etnická televize v Kanadě*, v níž autor přehledně zachycuje české (nebo snad spíše československé) televizní skupiny: *Czechoslovak Kaleidoscope* v Ottawě, za jehož vůdčí osobnost Voráč označuje Arnošta Wagnera; *Kitchenerskou* skupinu {Milada a Stanislav Reinišovi, David Ševčík a Vladimír Bubák}, která po dvanáct let vysílala *Kroniku Čechů a Slováků* v Kitchenerském kraji; v Londonu, kde z iniciativy Josefa Máry vznikla *CS TV London*, která od r. 1983 do r. 1992 odvysílala pětatřicet *Magazínů*. Mára rovněž natočil dokumentární portréty umělců a založil produkční a distribuční firmu; *CS TV Guelph* přežila pouze první polovinu r. 1987. Založili ji Karla a Pavel Hartlovi a Jiří Voráček; *CS TV Calgary* (Milan Ač, Zdeněk Erben a Josef Najman) vysílala osm let čtrnáctideník *Czechoslovak Life*.

Pestřejší život měla (a dosud má) televize v Torontu. V druhé polovině sedmdesátých let zahájil televizní produkci Miloslav Zlámal *Czech Magazine* (který později převzal Ferda Čulík) a *Slovak Magazine*. Televizní vysílání bylo obnoveno v r. 1988 televizní skupinou *Okno-The Window* (Karla Hartlová a Aleš Březina). *Jádro skupiny posléze vytvořili Josef Čermák, který měl na starosti především dramaturgii a moderování, a Milo Kubík v rolích producenta, režiséra, kameramana, střihače a zvukaře*. Voráč věnuje zvláštní kapitoly i *Magazínu Okno-The Window* (75 magazínů) a dokumentární tvorbě, zvláště *Edici Profily, která obnáší na tři desítky svazků... Edice... vydává přímé svědectví nejen o jednotlivých osudech, nýbrž i o pohnutých dějinách Československa ve dvacátém století*. Voráč se zmiňuje i o dokumentárním seriálu *Kanadská mozaika, který byl natočen ve spolupráci s Českou televizí Ostrava (1992) a jenž představuje i po převratu ojedinělý příklad spolupráce domova a exilu*.

Jiří Voráč uzavírá kapitolu o etnické televizi v Kanadě laskavým pohledem: *Činnost (nejen) torontské skupiny je dokladem velkorysá a nezištné práce exilu: v době nesvobody upozorňoval na osud znevolněné vlasti a současně se zasloužil o uchování paměti a rozmnožení kulturního dědictví*.

Josef Čermák

Cesta na jiohozápád (Vzpomínka na báječné časy)

(4)

Plachetnice zakotvené v přístavu, molo zatínající se daleko do oceánu, Fisherman's Wharf s mnoha krámkami, hospodami, restauracemi, z nichž linou se exotické vůně. Pohled na ostrov Alcatraz s věznicí dnes již změněnou jen v turistickou atrakci a nalevo ... ano, Golden Gate Bridge, i dnes částečně zahalený do pověstné mlhy. Projížďka lodí poskytuje mnoho pitoreskních pohledů na strmé ulice města dosud nám známých jen z televizního seriálu, kde za zlosyny pádí strážci zákona.

San Francisco - Připadám si jako ve snu, jako v drogovém opojení.

Ulicemi Jones a pak Washington přijíždíme do Čínské čtvrti, největší v Americe. Pohlcuje nás atmosféra jiného světa. Ulice mezi mrakodrapy jsou plné lidí, vůní a pachů. Ruch a frmol. Exotika. Dálný východ a Amerika. Náš člověk v San Francisku! Kratičký pokus přizpůsobit alespoň na chvíli svůj rytmus rytmu toho místa. Náhlá touha po tom bydlet tady! Navždy!

Je nádherný, teplý červenecový den. Poněkud opožděný oběd v malé restauraci. Spíš je to předčasná večeře. Čas ale pojednou jakoby pro nás ztrácel význam. V tomto městě je ráno stejně působivé jako večer!

I left my heart in San Francisco ...

Na ulici Lombard na sklonku odpoledne nalézáme přístřeší v S.F. Motelu.

-Pane inženýre, jakkoli mám proti vám jisté výhrady, budu vám do smrti vděčná za to, že jste zachránil našeho kocourka! - pravila srdceryvně matka Hugoška v motelovém pokoji. - S tím ledem to byl úžasný nápad!

Kocourek se na mě dívá krásným zeleným očima z veliké plyšové klubovky. Jakoby věděl nebo tušil, kdo je jeho zachránce.

-To jsem rád, že je zdravý a vesel,- řekl jsem.

-To ano, zdravý už snad je, ale vesel ještě ne,- pravila paní Dagmar.

-Pokračujte v ledové kůře,- řekl jsem a poroučel se.

Byla to jen Věrka z osazenstva Hugoškova pontiaca, kdo se s námi chtěl vydat do večerních ulic San Franciska. Náš synek, uveleben v pohovce pokoje, upíral svoje milé hnědé oči k televizní obrazovce a pravil, že klidně můžeme večer jít kam chceme, on se v pokoji sám bát nebude a pustí si v televizi horor.

Nevědomost hříchu nečiní! Ona silná víra v inteligenci našeho dítěte a temná řeka pokušení okusit noční život slavného města strhly nás do jeho nočních ulic. Synek zůstal v motelu, v němž snadno by se daly filmovat detektivní a horší příběhy. S Věrkou usedli jsme do chevroletu a vyjeli ulicí Lombard až k ulici Columbus, po ní pak až ke třídě Broadway, kde jsem automobil zanechal na jednom z několika podlaží ohromného parkoviště.

-Skutočně nevíme, proč Hugo nechcel íst!- pravila Věrka. -Kedy sa pozrem opeť

Ráda pomůžu starším lidem s vařením, praním úklidem, nákupem či jinou prací. Popřípadě pohlídám děti nebo udělám něco jiného.
Volejte: 416/491-0613

1516-11

Rád se seznámím s děvčetem 19-28 let, bez závazků. Mám rád přírodu Jsem sportovně založený, 196 cm. Napiš něco o sobě!

E-mail:

stray_one@hotmail.com

1515-10

do San Franciska?-

-Možná, že už nikdy,- řekl jsem, jakoby tušil svou budoucnost.

Broadway, oslnivá světla, neóny, ruch. Večer je teplý a příjemný. Chodci vypadají spokojeně až rozjařeně. A z černočů nijak nejde strach. Jako bychom se stali dalšími krvinkami v ohromné tepně metropole. Po chvíli chůze pohledný mladík zve k návštěvě striptýzového baru. -Shaved and unshaved beauties!- informuje příjemným hlasem.

-Počuli ste? Shaved and unshaved! Ten chalán hovorí o -pinďulkách!- povídá Věrka nadšeně.

Dámy mají vstup zdarma. Po chvíli podívané na inzerované krásky, po přesunu k baru, rozjaření alkoholem,

Speciální nabídky

Web Fares

Nejnižší ceny letenek
navštivte naše webové stránky

New ON-LINE booking

www.czechairlines.com

New York
1350 Avenue of the
Americas, New York,
NY 10019-4702

(800) 223-2365
nyc@czechairlines.com

Toronto
401 Bay Street, Suite
1510, Toronto,
Ontario M5H 2Y4

(416) 363-3175
yto@czechairlines.com
CALL CENTRE:
1-866-293-8702

Montreal
2020 Rue Universite,
Ste. 2210, Montreal,
Quebec H3A 2A5

(514) 844-4200
ymq@czechairlines.com
CALL CENTRE:
1-866-293-8702

rozhodujeme se k návštěvě jednoho z mnoha porno kin v okolí. Obě moje spolence sledují až s překvapivým zájmem explicitní program. A po chvíli se mě zmocňuje, k celkem nemilému překvapení, ale snad i chvále, obava a strach o synka zanechaného v motelu. Pěkné nohy krasavic oddávajících se kopulaci vnímám se sílícím neklidem a ubývajícím vzrušením. Chce se mi odejít, běžet k parkovišti a ujíždět k motelu S.F.

-Hošík je tam sám,- povídám. Je mi sděleno, že už jistě spí. Měl jsem ho alespoň svěřit paní Dagmar, zvláště po zachránění kocourka, pohlídala by snad ráda!

Posléze podlehl obavám i matka dítěte. Vycházíme do teplé noci, na ulici Broadway plnou lidí. Nemohu se dočkat, až usednu za volant chevroletu. Třesou se mi prsty s klíčem, když odemkám pokoj v motelu. Televize je temná a synek spokojeně spí.

I left my heart in San Francisco ...

(Pokračování)

Vladimír Cícha-Vancouver

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka
cestovanie do celého sveta
Spolahlivo vybavíme
letenky, pozvanie,
poistenie, nájom auta
preklady
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

Mistrovství světa v hokeji

Na špatném ledě ve Vídní a v malé hale v Innsbrucku se začalo poslední dubnový den letošní MS v hokeji. Po kolapsu NHL to má být za účasti hvězd největší turnaj sezóny. Slovensko mělo v úvodu velkou práci s Běloruskem. První branku vstřelil až v 42. minutě Marian Hossa. O dvě minuty později však Kolcov vyrovnal. O hubeném vítězství Slováků 2:1 rozhodl až tři minuty před koncem utkání Gáborik. V úvodním utkání skupiny D Češi proti Švýčarům šli rychle do vedení brankami Prospala a Jágra. Ještě v první třetině Blindenbacher snížil na rozdíl jediné branky. Trápení českých hokejistů ukončil v šesté minutě poslední třetiny František Kaberle pojistkou na 3:1. Ozdobou bojů v základní skupině bylo střetnutí Slovenska s Ruskem. Slováci ještě dvě minuty před koncem vedli 3:2, ale Viktor Kozlov srovnal skóre. Češi v druhém zápase sice zdolali Německo 2:0 brankami Kubiny a Sýkora, ale ztratili Jaromíra Jágra, kterému německý obránce Schauer zlomil sekutím malíček. Jágr po ošetření v České republice se do Vídně vrátil a v zápase proti Slovensku a Rusku již hrál se speciální dlahou. Teprve ve třetím závěrečném utkání ve skupině A zvítězilo Slovensko nad Rakouskem vysoko 8:1, když po dvou brankách vstřelili Pálffy a Štrbák, po jedné Gáborik, Višňovský, Hossa a Handzuš. Ze skupiny A, kromě Slovenska postoupilo Rusko spolu s Běloruskem. Nejtěžnějším rozdílem brankou Aleše Hemského porazili Češi Kazachstán 1:0. Ze skupiny a postoupili do osmifinále hokejistů Česka, Švýcarska a Kazachstánu. Tito postupující vytvořili jednu osmifinálovou skupinu, zatímco v druhé hrají Kanada, USA, Finsko, Švédsko, Lotyšsko a Ukrajina.

Díky tomuto vylosování se v úvodu semifinálových bojů utkala mužstva Česka a Slovenska. Překvapením bylo, že v brance Slovenska nastoupil Staňa místo jedničky Lašáka. Tento tah však trenéru Hossovi nevyšel, Češi se ujali v první třetině brankami Sýkroy a Straky vedení 2:0. V druhé třetině sice Štrbák snížil, ale branky Tomáše Kaberleho, Aleše Hemského a Kubiny znamenaly KO pro slovenské hokejisty, smutek pro prezidenta Gašparoviče, který byl v hledišti a konečný výsledek 5:1. Dobrý výkon se však nepodařilo zopakovat Čechům s Ruskem, přestože vedli 1:0, ale Kovalčuk a Semin otočili skóre na 1:2. Slovensko v neděli pak zdolalo Švýcarsko 3:1. Závěrečná osmifinálová utkání se hrála po naší uzávěrce.

Česká liga Gambrinus

V dohrávce **24. kola** porazil v severském derby Liberec Jablonec na jeho hřišti 2:1. V **25. kole** se rozhodlo o mistru. Nejprve Sparta zvítězila brankami Zelenky a Hudce 2:0 v Olomouci. Na titul však musela čekat až do pondělí, kdy hostila Slavia doma Teplice, které jediné mohly Spartu teoreticky ještě dostihnout. Teplice však bojovaly hlavně o druhé místo s pražskou Slavií a byly na Strahově do poločasu lepším mužstvem. V poslední minutě prvního poločasu však Fořt proběhl středem hřiště a dostal Slavii do vedení. Sedm minut před koncem, kdy Teplice otevřely hru pak stejný hráč opět pronikl středem a zvýšil na 2:0. Jelikož Slavia zvítězila pak v týdnu v Brně brankou Vlčka 1:0 dostala se na druhé místo. Ostatní zápasy 24. kola: Budějovice-Opava 2:0, Liberec-Drnovice 0:2, Příbram-Brno 1:3, Blšany-Jablonec 0:0, Zlín-Slovácko 1:0 a Ostrava-Mladá Boleslav 2:0.

Senzace se konala v **26. kole**. Vysoce favorizovaný nový mistr Sparta jel do Boleslavi, s kterou na podzim prohrál doma. Tentokrát v televizním duelu ještě tři minuty před koncem Sparta vedla brankou Juna z poslední minuty prvního poločasu. Domácím však vyšel perfektně závěr a trenéru Uhrinovi i střídání, když poslal na hřiště

Rojku a Pecku. Rojka v 87. minutě vyrovnal a Pecka v nastaveném čase zajistil mladoboleslavským vítězství. Opava podepsala svůj osud prohrou s Blšany 1:2 a je téměř jistým prvním sestupujícím. Jablonec pokračoval ve slabších výkonech na domácím hřišti a prohrál s Olomoucí brankou Königa 0:1. V moravském derby Drnovice porazily Zlín 2:0. Teplice ve slabém utkání zdolaly před 3100 diváků Příbram brankou Maška 1:0 a vrátily se aspoň dočasné na druhé místo.

Tabulka						
1. Sparta	26	19	4	3	50:21	61
2. Teplice	26	12	10	4	29:22	46
3. Slavia	26	12	7	7	35:25	43
4. Liberec	26	11	9	6	37:23	42
5. Olomouc	26	12	5	9	28:28	41
6. Slovácko	26	9	11	6	25:19	38
7. Ostrava	26	9	9	8	31:29	36
8. Jablonec	26	8	9	9	24:25	33
9. Drnovice	26	8	7	11	27:27	31
10. Boleslav	26	6	11	9	26:31	29
11. Zlín	26	6	11	9	25:32	29
12. Příbram	26	7	7	12	25:38	28
13. Brno	26	7	6	13	24:37	27
14. Blšany	26	6	9	11	22:35	27
15. Budějovice	26	6	6	14	25:33	24
16. Opava	26	5	9	12	24:32	24

Družstvu Slovan Liberec bude odebráno bodů: 6
Družstvu Slovácko bude odebráno bodů: 12
Družstvu Opava bude odebráno bodů: 6

Z utkání Slavia-Teplice 2:0. Domácí brankář Matuš Kozáček kryje před tepleckými útočníky

Slovenská liga Corgoň

27. kolo (dohrávka): Trenčín-Petržalka 0:1.
28. kolo: Inter-Artmedia 1:1, Ružomberok-R. Sobota 0:0, Púchov-Dubnica 0:1, Trenčín-B. Bystrica 0:1 a Trnava-Žilina 3:1.

29. kolo: Dubnica-Ružomberok 3:2, R. Sobota-Trenčín 3:0, B. Bystrica-Inter 2:0, Artmedia-Žilina 0:0 a Púchov-Trnava 1:0.

Tabulka						
1. Artmedia	28	14	10	4	44:24	52
2. Žilina	28	13	8	7	51:27	47
3. Dubnica	28	11	10	7	35:30	43
4. Bystrica	28	10	11	7	38:31	41
5. Púchov	28	11	7	10	24:31	40
6. Ružomberok	28	9	8	11	38:45	35
7. Trenčín	28	9	6	13	29:34	33
8. Sobota	28	7	10	11	27:42	31
9. Trnava	28	7	9	12	30:33	30
10. Bratislava	28	5	9	14	27:46	24

Slovenský pohár: B. Bystrica-Artmedia 2:1.

Pálffyho neminula torta do tváře

Slovenskí hokejisti pred tréningom absolvovali v rámci protokolu Medzinárodnej federácie oficiálne fotografovanie. Keď sa hráči usádzali na lavicu v stredovom kruhu ľadovej plochy, útočník Žigmund Pálffy sa nedôverčivo mrvil a obzeral. Jeho predtucha sa naplnila z rukavice Mariána Hossu. Ako kúzelník z klobúka vytiahol spod lavičky narodeninovú tortu so šľahačkou a nasadil ju Pálffymu na tvár.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Prodám chatu

na malém pozemku
v Čerčanech nedaleko Sázavy,
40 km od Prahy.
Cena 1.2 mil. Kč.
e-mail:
hegerpga@hotmail.com

1512-4

Můžete volat
kamkoliv do

České republiky za pouhých **0,06** dol./min.
na Slovensko za pouhých **0,11** dol./min.

Austrálie za 0,06 dol./min.
Bulharsko za 0,12 dol./min.
Maďarsko za 0,09 dol./min.

Litva za 0,27 dol./min.
Srbsko za 0,16 dol./min.
Velká Británie za 0,05 dol./min.

* Můžete volat z domova,
práce nebo z mobilu
* Platíte až když dostanete účet
* Vyhodnější než volat na kartu

* Nemusíte měnit operátora
* Bez měsíčního poplatku
* Není nutná žádná smlouva

Ceny jsou pouze pro zákazníky z Velkého Toronta.

100 Adelaide St. W. Suite 1303, Toronto, Ontario, M5H 1S3
Tel: 416-363-8894, 800-567-8040, Fax: 416-363-0143

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN 2005

Letošní dětský tábor bude mít pouze jeden třítydenní turnus, který bude probíhat
od 3. do 23. července.

Cena pobytu je za první dítě 250 dolarů/1 týden, 500 dolarů/2 týdny a 675 dolarů/3 týdny.
Za každé další dítě ze stejné rodiny je cena 225 dolarů/1 týden, 450 dolarů/2 týdny a 610 dolarů/3 týdny.
Při zápisu a platbě do 1. května 2005 se poskytuje sleva 5% z celkové ceny.

Hledáme placené kuchařky a vedoucí.

Tradiční pouť na táboře se bude konat v neděli 24. července.
Všichni jsou vítáni!

Přihlášky zašlete řediteli dětského tábora na adresu:

RNDr. Josef Maxant, Hostýn Association, 8970 Marie Victorin,
Brossard, QC, J4X 1A3, tel.: (450) 465-4844, Fax: (450) 923-4159,
e-mail: health.vifad@sympatico.ca

Informace podává také sekretářka Viera Šebenová, tel. (514) 385-5153.

Formulář přihlášky a další informace jsou na internetu na adrese: www.hostyn.org
Cena pobytu na táboře patří k nejnižším a program k nejkvalitnějším v Kanadě.

Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky.

Ať si vaše děti přivedou s sebou svoje kamarády či kamarádky!